

สิ่งที่อยู่ใกล้ตัวที่สุด..มักเป็นสิ่งที่ไม่สำคัญที่สุด

นำเสนอเมื่อ : 4 พ.ย. 2551

สิ่งที่อยู่ใกล้ตัวที่สุด มักเป็นสิ่งที่ไม่สำคัญที่สุด

สิ่งที่เราเห็นอยู่ทุกวัน
เราก็คิดอยู่ว่าเราก็ต้องเห็นอยู่แบบนั้นต่อไป ,
ไม่เคยคิดว่าสิ่งนั้นมันสำคัญ ไม่เคยเห็นแม่แต่คา.....

เหมือนกับการที่เราเห็นหน้าใครอยู่ทุกวัน
คนๆนั้นวิ่งตามเรายู่ทุกวัน ใส่ใจเรายู่ทุกวัน
เราก็มักจะเห็นแควาใครคนหนึ่งกำลังทำอะไรที่ดูเจ๋งๆ นำรำคาญ

จนวันหนึ่งถ้าเราสูญเสียไป เราก็อาจจะรู้สึกเสียใจบ้าง
เราอาจจะต้องการเรียกร้องให้มาเหมือนเดิม

หรือบางทีเราก็อาจจะรู้สึกว่่าดีใจที่ได้มีชีวิตที่ปราศจากความรำคาญ
แต่จะมีใครที่เคยรู้สึกถึง ความรู้สึกของคนที่อยู่บาง

บางทีสิ่งที่เขาทำอยู่อาจไม่ได้ตั้งใจจะให้คุณรำคาญ
แต่เขาทำไปเพราะเขารักคุณจริงๆ เหมือนความรักของพ่อแม่
เหมือนความรักของเพื่อนสนิทของคุณ
เหมือนความรักของใครอีกหลายคนที่ทำให้คุณด้วยความจริงใจ

คุณเคยคิดว่าสิ่งเหล่านี้สำคัญบ้างไหม
คุณเคยคิดว่าคุณดูแลพวกเขาดีพอรึยัง
คุณให้ความสำคัญกับคนถูกหรือเปล่า
คุณให้ความสำคัญกับคนที่ให้วัตถุคุณมากกว่าความรู้สึกที่ดีหรือเปล่า

สิ่งที่สำคัญมักมองไม่เห็นด้วยตา แต่ต้องมองด้วยหัวใจ

แต่เรามักไม่มีเวลาพอที่จะใช้หัวใจมอง เรามองอะไรแค่จบจួយแล้วก็ตัดสิน เรามองดูความรวยความจนของคนที่ใช้ของที่เขาใช้
เรามองความดีของคนตรงที่เขาแสดงให้เราเห็น เรามองอะไรหลายอย่างด้วยตา แล้วเราก็ตัดสินคนเพียงแคเวลาไม่เกิน 5 นาที

เราต้องสูญเสียมิตรที่ดีไปเพียงเพราะเราอ้างว่าไม่มีเวลา เพราะความรู้เท่าไม่ถึงการณ์

เราไม่มีเวลาก็ต่อเมื่อเราไม่สนใจ เราไม่ให้ความสำคัญต่อสิ่งนั้น ต่อคนๆนั้น

แต่ถ้าลองมองย้อนดู ทำไมเราถึงมีเวลาทำอะไรมากมายหลายอย่างในแต่ละวัน

เพราะเราให้ความสนใจ ให้ความสำคัญ

ทำไมคุณไม่ลองให้ความสำคัญกับสิ่งที่คุณลืมไป กับคนที่หวังดีกับคุณแต่คุณไม่เคยมอง

อย่าปล่อยให้มิตรภาพดีๆต้องมึรอยร้าว เพราะเมื่อวันหนึ่งถ้าต่างคนต่างไป

เราจะได้จากกันด้วยความรู้สึกที่ดี เราจะได้ไม่รู้สึกผิดว่า เรายังทำดีกับเขาไม่เพียงพอ

.....ที่เขียนมาบอกเล่า ไม่ใช่อารมณ์ อ้อหักแต่เป็นอารมณ์สำนึกเท่านั้น..จริงมั๊ยครับ?
.....น้องมอน